

Davacılar ve Yürütmenin

Durdurulmasını İsteyenler : 1- Türkiye Psikiyatri Derneği
2- Türk Tabipleri Birliği

Vekilleri : Av. Ziynet Özçelik-Av.Tülay Ekici
Tunus Cad. No.21/3 Kavaklıdere/Ankara

Davalılar : 1- Sosyal Güvenlik Kurumu
2- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

İstemin Özeti : 11.7.2012 tarih ve 28350 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Genel Sağlık Sigortası Verilerinin Güvenliği ve Paylaşımına İlişkin Yönetmeliğin 1. maddesindeki "...ve paylaşılmasına..." ibaresinin, kapsam başlıklı 2. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinin, 4. maddesinin 1. fıkrasının (a) ve (ğ) bentlerinin, 6. ve 7. maddelerinin, 8. maddesinin 1. fıkrasının, 9. maddesinin, 11. maddesinin (a), (b) ve (ç) bentlerinin, 12, 13 ve 14. maddelerinin iptali ve yürütmenin durdurulması istenilmektedir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Savunmasının Özeti : Davacı derneklerin ehliyetinin olmadığını, Yönetmeliğin dayanağı Kanun hükümlerine uygun olduğunu, yönetmeliğin "Düzenleme yetkisi" başlıklı 16. maddesine dayanılarak "Sosyal Güvenlik Kurumu Genel Sağlık Sigortası Verilerinin Güvenliği ve Paylaşımına İlişkin Usul ve Esasları'nı SGK Yönetim Kurul Kararı ile uygun görülerek kurum web sayfasında yayımlandığı, 2007 yılından itibaren Türkiye'deki tüm sağlık kuruluşlarını kapsayan MEDULA hastane sistemine geçildiği, bu sistemde hastanın adı, soyadı, yaş, cinsiyet, kimlik no, bilgileri yanında hastaya yapılan tetkik, tahlil, tedavi işlemleri, bunları yapan sağlık tesisinin unvanı ,adresi, reçeteyi yazan doktorun adı gibi bilgiler SGK tarafından güvenilir şekilde kayıt altında tutulduğu, dava konusu yönetmelikle MEDULA sisteminde yer alan bilgilerle kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerin sağlık alanında istatistik, maliyet çalışması, politika belirlenmesi gibi çalışmalar yapılmasına imkan sağlanacağı, Yönetmeliğin 10. maddesindeki düzenlemelerde verilerin korunmasına ilişkin sınırların açıkca belirlendiğini, 7,5,6,7,8 ve 9. maddelerin içeriklerine bakıldığında, SGK'ya sağlık hizmet sunucularına, bunların yazılım işlerine yapan firmalara, Medula sisteminde yer alan verileri sistemden alacak olan SGK personeline sorumluluk yükleyen düzenlemelere yer verildiği hususları belirtilerek dava konusu düzenlemelerde hukuka aykırılık bulunmadığından yürütmenin durdurulması isteminin ve davanın reddi gerektiği savunulmuştur.

Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı Savunmasının Özeti: MEDULA Hastane sisteminin 01.06.2007 tarihinde özel sağlık hizmeti sunucuları için, 01.07.2007 tarihinde sözleşmeli serbet eczaneler için, 01.09.2007 tarihinde diğer kamu ve üniversite hastaneleri için zorunlu hale geldiği, bu sistemde güvenilir şekilde kayıt altında tutulan bilgilerin kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından sağlık alanında istatistik, maliyet çalışması, politika belirlenmesi amaçlarıyla talep edildiği, paylaşılacak ve paylaşılmayacak verilerin 5510 sayılı yasada açıkca düzenlenmemesi nedeniyle 78 ve 100. maddelere dayanılarak hazırlanan yönetmeliğin dava konusu edilen hükümlerinde hukuka aykırılık bulunmadığından yürütmenin durdurulması isteminin ve davanın reddi gerektiği savunulmuştur.hazırlandığını, Yönetmelikteki düzenlemeleri tekrarlayarak ve açıklayarak gerekli ayrıntılara yer verildiğinden hukuka aykırılık bulunmadığını savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi : Ayşe Bilge Çapraz

Düşüncesi : Yürütmenin durdurulması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onbeşinci Dairesince; davalı idarenin savunması alındıktan sonra incelenmesine karar verilen yürütmenin durdurulması istemi, savunmanın verildiği görülmüş olmakla yeniden incelendi, gereği görüldü:

Dava; 11.7.2012 tarih ve 28350 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Genel Sağlık Sigortası Verilerinin Güvenliği ve Paylaşımına İlişkin Yönetmeliğin 1. maddesindeki "...ve paylaşılmasına..." ibaresinin, kapsam başlıklı 2. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinin, 4. maddesinin 1. fıkrasının (a) ve (ğ) bentlerinin, 6. ve 7. maddelerinin, 8. maddesinin 1. fıkrasının, 9. maddesinin, 11. maddesinin (a), (b) ve (ç) bentlerinin, 12, 13 ve 14. maddelerinin iptali ve yürütmenin durdurulması istemiyle açılmıştır.

11.7.2012 tarih ve 28350 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Genel Sağlık Sigortası Verilerinin Güvenliği ve Paylaşımına İlişkin Yönetmelik, Sosyal Güvenlik Kurumu ve sözleşmeli sağlık hizmet sunucularına ait bilgi işlem veri tabanındaki sağlık verilerinin korunması ile güvenliğinin sağlanması ve paylaşılmasına ilişkin usul ve esasları düzenlemek amacıyla, 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 78 inci ve 100 üncü maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Yönetmeliğin dayanağını oluşturan 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun "Sağlık hizmeti sunucularının kayıt ve bildirim zorunluluğu ve kontrol yetkisi" başlıklı 78. maddesinde;

"Kurum ile sözleşmesi olan, tüm sağlık hizmeti sunucuları, sağlık hizmeti sunduğu tüm kişilere ait sözleşme hükümlerinde yer verilen bilgileri, belirlenen yöntemlere ve süreye uygun biçimde elektronik ortamda veya yazılı olarak Kuruma göndermek zorundadır. Bu bilgiler gönderilmeksizin talep edilen sağlık hizmeti bedelleri, bilgiler gönderilinceye kadar ödenmez.

Genel sağlık sigortalısı ve bakmakla yükümlü olduğu kişinin sağlık bilgilerinin gizliliği esastır. Sağlık bilgilerinin ne şekilde korunacağı, ulusal güvenlik nedeniyle sağlık bilgisi paylaşımına açılmayacak kişilerin tespiti ilgili bakanlıkların önerisi üzerine Bakanlıkça tespit edilir. Bu kişi ve grupların sağlık bilgilerinin nasıl tutulacağı ilgili kuruluşların görüşleri alınarak hazırlanacak yönetmelik ile düzenlenir.

Kurum, genel sağlık sigortası hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili olarak işverenler, sağlık hizmeti sunucuları ve diğer gerçek ve tüzel kişiler nezdindeki defter, belge ve bilgileri inceleyebilir, ibrazını isteyebilir.

Kurum, bu Kanunda belirtilen görevleriyle ilgili olarak sağlık hizmeti sunucularının yürüttüğü hizmet ve işlemleri kontrol yetkisine sahiptir. Kurum, bu yetkisini görevlendirdiği personeli vasıtasıyla veya kamu kurumları ve özel kurumlardan hizmet satın almak suretiyle kullanabilir." denilmektedir.

Yönetmeliğin diğer bir dayanağı olan, "Bilgi ve belge isteme hakkı, bilgi ve belgelerin Kuruma verilme usûlü" başlıklı 100. maddede de;

"5411 sayılı Bankacılık Kanunu kapsamındaki kuruluşlar, döner sermayeli kuruluşlar ile diğer gerçek ve tüzel kişiler doğrudan, münferit olarak bilgi ve belge istenmesi hariç olmak üzere kamu idareleri ile kanunla kurulan kurum ve kuruluşlar ise Kurumla yapılacak protokoller çerçevesinde, Devletin güvenliği ve temel dış yararlarına karşı ağır sonuçlar doğuracak hâller ile özel hayat ve aile hayatının gizliliği ve savunma hakkına ilişkin hükümler saklı kalmak kaydıyla özel kanunlardaki yasaklayıcı ve sınırlayıcı hükümler dikkate alınmaksızın gizli dahi olsa Kurum tarafından kişilerin sosyal güvenliğinin sağlanması, 6183 sayılı Kanuna göre Kurum alacaklarının takip ve tahsili ile bu Kanun kapsamında verilen diğer görevler ile sınırlı olmak üzere istenecek her türlü bilgi ve belgeyi sürekli ve/veya belli aralıklarla vermeye, bilgilerin elektronik ortamda görüntülenmesini sağlamaya, görüntülenen bu bilgilerin güvenliğini sağlamaya, muhafaza etmek zorunda oldukları her türlü belge ile vermek zorunda oldukları bilgilere ilişkin mikrofiş, mikrofilm, manyetik teyp, disket ve benzeri ortamlardaki kayıtlarını ve

bu kayıtlara erişim veya kayıtları okunabilir hale getirmek için gerekli tüm sistem ve şifreleri incelemek için ibraz etmeye mecburdurlar.

Bu madde kapsamında ilgili kişi, kurum ve kuruluşlar Kurumun belirleyeceği süre içerisinde söz konusu talebe cevap vermek ve gereken kolaylığı göstermekle yükümlüdürler.

Kurum, bu Kanun gereği verilecek her türlü belge veya bilginin internet, elektronik ve benzeri ortamda gönderilmesi hususunda, gerçek ve tüzel kişileri zorunlu tutmaya, Kuruma verilmesi gereken her türlü belge, bildirme ve taahhünameyi diğer kamu idarelerine ait formlarla birleştirmeye, söz konusu belgeleri kamu idarelerinin internet ve elektronik bilgi işlem ortamından almaya, bu idarelere yapılacak bildirimleri Kuruma verilmiş saymaya, bu Kanunun uygulaması ile ilgili işveren, sigortalı ve diğer kurum, kuruluş ve kişilerin talepleri üzerine veya re'sen düzenleyeceği her türlü bilgi ve belgeyi bilgi işlem ortamında oluşturmaya, bu şekilde hazırlanacak olan bilgi ve belgelerin sadece internet ve benzeri iletişim ortamından ilgili kişilere verilmesini kararlaştırmaya yetkilidir. Elektronik ortamda hazırlanacak bilgi ve belgeler adli ve idari makamlar nezdinde resmi belge olarak geçerlidir.

Belge veya bilgileri internet, elektronik ve benzeri ortamda göndermekle zorunlu tutulan gerçek ve tüzel kişilerin, Kurumun bilgi işlem sistemlerinin herhangi bir nedenle hizmet dışı kalması sonucu belge ve bilgiyi, bu Kanunda öngörülen sürenin son gününde Kuruma göndermemesi ve muhteviyatı primleri de yasal süresi içinde ödeyememesi halinde, sorunların ortadan kalktığı tarihi takip eden beşinci işgününün sonuna kadar belge veya bilgiyi gönderir ve muhteviyatı primleri de aynı sürede Kuruma öder ise bu yükümlülükleri Kanunda öngörülen sürede yerine getirmiş kabul edilir.

Üçüncü fıkra hükümleri çerçevesinde yetkilendirilen kamu idaresi, yetkilendirildiği hususlarla sınırlı olarak kendi mevzuatında yer alan yetkileri kullanabilir.

Kurum, genel sağlık sigortalılarının bakmakla yükümlü oldukları kişilerin genel sağlık sigortasından yararlanmalarına esas bilgilerinin, sağlayacağı elektronik alt yapı üzerinden girilmesini kamu idarelerinden, işverenlerden ve bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine tabi sigortalılardan isteme yetkisine sahiptir. Bu Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (10) numaralı bendinde belirtilen şartlara uygun olarak veya Kurumca belirlenecek sürede bilgi girişlerini yapmayanlar hakkında bu Kanunun 102 nci maddesine göre idari para cezası uygulanır.

Bu maddenin uygulanması ile ilgili usûl ve esaslar, Kurum tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir." hükmünü amirdir

Düzenleyici işlemin iptali istemiyle açılan davada, anılan Kanun'un 78. maddesinde geçen hükmün "uygulanacak kural" niteliğinde olması nedeniyle Anayasa'nın 2.,7.,13. ve 20. maddelerine aykırılığı gerekçesiyle itiraz yoluyla iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına, Anayasa Mahkemesinin bu konuda vereceği karara kadar veya Anayasa Mahkemesince beş ay içinde karar verilmemesi halinde bu süre sonunda dosyadaki bilgi ve belgeler esas alınarak İdari Dava Daireleri Kurulu'nca bir karar verilmek üzere dava dosyasının görüşülmesinin geri bırakılmasına karar verilmiş olup, Dairemizce itiraz yoluyla yapılan bu başvuru üzerine Anayasa Mahkemesinin 25.12.2014 tarih ve E:2014/74, K:2014/201 sayılı kararıyla; 31.05.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 78. Maddesinin birinci fıkrasının Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın reddine oybirliğiyle, ikinci fıkrasının ikinci cümlesinin ve 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanun'un 66. Maddesinin birinci fıkrasını (f) bendi ile eklenen son cümlesinin Anayasa'ya aykırı olduklarından iptaline oybirliğiyle karar verilmiştir.

Anayasa Mahkemesi'nin benzer bir konuda verdiği 09.04.2014 Tarih ve E:2013/122 ,K: 2014/74 sayılı kararında "Kişisel veri kavramı, belirli veya kimliği belirlenebilir olmak şartıyla, bir kişiye ilişkin bütün bilgileri ifade etmektedir. Bu bağlamda adı, soyadı, doğum tarihi ve doğum yeri gibi bireyin sadece kimliğini ortaya koyan bilgiler değil; telefon numarası, motorlu taşıt plakası, sosyal güvenlik numarası, pasaport numarası, özgeçmiş, resim, görüntü ve ses kayıtları, parmak izleri, genetik bilgiler, IP adresi, e-posta adresi, hobiler, tercihler, etkileşimde bulunulan kişiler, grup üyelikleri, aile bilgileri gibi kişiyi doğrudan veya dolaylı olarak belirlenebilir kılan tüm veriler kişisel veri kapsamındadır.

Kişisel verilerin korunması hakkı, kişinin insan onurunun korunmasının ve kişiliğini serbestçe geliştirebilmesi hakkının özel bir biçimi olarak, bireyin hak ve özgürlüklerini kişisel verilerin işlenmesi sırasında korumayı amaçlamaktadır. Bilişim teknolojilerindeki gelişmeler sonucunda, geleneksel yöntemlerle mümkün olmayan çok sayıda verinin toplanabilmesi; daha önce birbirinden ilişkisiz şekilde tutulan pek çok verinin merkezi olarak bir araya getirilebilmesi; verilerin, veri eşleştirme ve veri madenciliği gibi ileri teknolojik imkânlarla analize tabi tutulmak suretiyle, veriden yeni veriler üretme kapasitesinin artması; verilere erişim ve veri transferinin kolaylaşması; kişisel verilerin ticari işletmeler için kıymetli bir varlık niteliği kazanması neticesinde, özel sektör unsurlarınca yaratılan risklerin daha yaygın ve önemli boyutlara ulaşması ve terör ve suç örgütlerinin kişisel verileri ele geçirme yönündeki faaliyetlerinin artması gibi etkenler, günümüzde kişisel verilerin en üst seviyede korunmasını zorunlu kılmaktadır. Bu bağlamda Anayasa'nın 20. maddesinin üçüncü fıkrasının son cümlesinde, "Kişisel verilerin korunmasına ilişkin esas ve usuller kanunla düzenlenir." hükmüne yer verilerek kişisel verilerin korunması hakkı anayasal güvenceye bağlanmış ve bu şekilde kamu makamlarının keyfi müdahalelerine karşı koruma altına alınmıştır.

Yasama yetkisinin devredilemezliği ilkesi gereğince, Anayasa'nın açıkça kanunla düzenlenmesini öngördüğü konularda yürütme organına doğrudan ve ilk elden düzenleyici işlem yapma yetkisi verilemez. Elektronik haberleşme sektörüyle ilgili kişisel verilerin işlenmesi ve gizliliğinin korunmasına yönelik usul ve esasları belirleme yetkisini Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuna veren itiraz konusu kural, Anayasa'nın 20. maddesinde öngörülen kişisel verilerin korunmasına ilişkin usul ve esasların ancak kanunla düzenlenebileceğine ilişkin güvenceye aykırıdır. " gerekçesine yer vererek 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu'nun "Kişisel Verilerin İşlenmesi ve Korunması" başlıklı 51. Maddesini iptal etmiştir.

Anayasa Mahkemesince bir yasanın veya KHK'nin tümünün ya da bunların belirli hükümlerinin Anayasaya aykırı bulunarak iptal edilmiş olduğu bilindiği halde eldeki davaların Anayasaya aykırılığı saptanmış olan kurallara göre görüşülüp çözümlenmesi, Anayasanın üstünlüğü prensibine ve hukuk devleti ilkesine aykırı düşeceği için uygun görülemez. Bir başka anlatımla, Anayasa Mahkemesinin, iptal kararının yürürlüğe gireceği tarihi ileriye dönük olarak ertelemiş bulunması öncelikle yasama organına aynı konuda, iptal kararının gerekçesine uygun olarak yeni bir düzenleme için olanak tanımak ve ortada hukuki bir boşluk yaratmamak amacına yönelik olup her durumda yargı mercilerinin bakmakta oldukları uyuşmazlıklarda hukuka ve Anayasaya aykırı bulunarak iptal edilmiş kuralları uygulaması ve uyuşmazlıkları bu kurallara göre çözümlemesi sonucunu doğurmaz. Anayasa Mahkemesince iptal kararının yürürlüğe girmesi için verilen sürenin, Mahkemenin iptal kararının gerekçesiyle birlikte dikkate alınması ve yorumlanması gerekmektedir.

Öte yandan, Anayasa'nın 153. maddesinde yer alan ve iptal kararlarının geriye yürümezliğine ilişkin bulunan kural, iptal edilen hükümlere göre kazanılmış olan hakların ortadan kaldırılmasına veya toplum huzurunun bozulmasına yol açacak sonuçları önlemek amacıyla kabul edilmiş olup bu kuralın mutlak anlamda anlaşılıp uygulanamayacağı; özellikle bir davaya bakmakta olan mahkeme tarafından itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesine götürülen konularda uygulanmasının mümkün olmadığı, aksi halde Anayasa'nın 152.maddesinde düzenlenmiş olan "Anayasa'ya aykırılığın diğer mahkemelerde ileri sürülmesi" (itiraz) yolunun hukuk ve uygulama yönünden sonuçsuz kalacağı yargısal içtihatlarla kabul edilmiş bulunmaktadır. Nitekim Anayasa'nın, itiraz yoluna başvuru kanun ya da KHK ile ilgili Anayasa Mahkemesi kararının beş ay içinde gelmemesi halinde mahkemenin davayı yürürlükteki kanun hükümlerine göre sonuçlandıracağına işaret edilen 152. maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "Ancak, Anayasa Mahkemesinin kararı, esas hakkındaki karar kesinleşinceye kadar gelirse, mahkeme buna uymak zorundadır." yolundaki kural da Anayasa Mahkemesinin verdiği iptal kararlarının, bu karardan önce açılmış bulunan ve bakılmakta olan davalarda uygulanması gerektiğini açıkça ortaya koymaktadır.

Bu hukuksal durumun doğal sonucu olarak, bir kanun ya da kanun hükmünde kararnamenin uygulanması nedeniyle dava açmak durumunda kalan ve Anayasanın 153. maddesi uyarınca itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesine başvurulmasını isteme hakkına

T.C.
DANIŞTAY
ONBEŞİNCİ DAİRE
Esas No : 2013/5986

sahip olan kişilerin de, hak veya menfaatlerini ihlal eden kuralın iptal davası veya itiraz yoluyla daha önce yapılan başvuru sonucunda Anayasa Mahkemesince iptal edilmiş olması halinde iptal hükmünün hukuki sonuçlarından yararlanmaları gerekeceği açıktır. Aksi halde Anayasa Mahkemesince verilen iptal kararının uygulama tarihinin yukarıda belirtilen amaçla ayrıca belirlenmesi halinde iptal edilen yasa kuralının uygulanmasının sürdürülmesi nedeniyle bu uygulamaya karşı dava yoluna başvuracakların iptal kararının hukuki sonuçlarından yararlanamayacaklarının kabulü; bir yandan dava yoluna başvuran herkes için Anayasa ile tanınmış olan itiraz hakkının bunlar için fiilen işlemez hale getirilerek ortadan kalkması ve iptal kararının uygulanamaması, öte yandan Anayasa'ya aykırılığı hükmen saptanmış olan bir yasa kuralının uygulanmasının hukuken korunması gibi bir sonuca neden olur ki bu durumun Anayasanın üstünlüğü ve Hukuk Devleti ilkesine aykırı düşeceğinin kabulü gerekir.

Anayasa'nın 20. maddesine 5982 sayılı Kanun'un 2. Maddesi ile eklenen fıkrada "Herkes, kendisiyle ilgili kişisel verilerin korunmasını isteme hakkına sahiptir. Bu hak; kişinin kendisiyle ilgili kişisel veriler hakkında bilgilendirilme, bu verilere erişme, bunların düzeltilmesini veya silinmesini talep etme ve amaçları doğrultusunda kullanılıp kullanılmadığını öğrenmeyi de kapsar. Kişisel veriler, ancak kanunda öngörülen hallerde veya kişinin açık rızasıyla işlenebilir. Kişisel verilerin korunmasına ilişkin esas ve usuller kanunla düzenlenir." hükmüne yer verilmiştir.

Anayasa'nın bu hükmünde kişisel verilerin korunmasını isteme hakkının neleri kapsadığı hususunun özellikle vurgulanmış olması ve Anayasa Mahkemesinin yukarıda sözü edilen iptal kararlarının gerekçesi gözönüne alındığında; her ne kadar dava konusu Yönetmeliğin dayanağı maddelerden yalnızca 78. maddenin bir kısmı iptal edilmişse de Yönetmeliğin dava konusu edilen hükümlerinin 5510 sayılı Kanun'un Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilen kısmını dayanak aldığı sonucuna ulaşıldığından, yasal dayanağı Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen Yönetmelik hükümlerinde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Kaldı ki, Anayasa Mahkemesince iptal istemi reddedilen 78. maddenin diğer hükümleri ve 100. maddedeki düzenlemelerin de Anayasa'nın 20. maddesinde öngörülen kişisel verilerin korunmasına ilişkin usul ve esasların ancak kanunla düzenlenebileceğine ilişkin güvenceyi sağlamaktan uzak olduğu açıktır..

Açıklanan nedenlerle, 2577 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca, davacının yürütmenin durdurulması iteminin kabulü 11.7.2012 tarih ve 28350 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Genel Sağlık Sigortası Verilerinin Güvenliği ve Paylaşımına İlişkin Yönetmeliğin 1. maddesindeki "...ve paylaşılmasına..." ibaresinin, kapsam başlıklı 2. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinin, 4. maddesinin 1. fıkrasının (a) ve (ğ) bentlerinin, 6. ve 7. maddelerinin, 8. maddesinin 1. fıkrasının, 9. maddesinin, 11. maddesinin (a), (b) ve (ç) bentlerinin, 12, 13 ve 14. maddelerinin yürütmesinin durdurulmasına, 13/03/2015 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Kırdar	Yunus	Ertuğrul	Hannan	Dr. Gürsel
ÖZSOYLU	ÇETİN	ARSLANOĞLU	YILBAŞI	ÖZKAN

